

Р Е Ш Е Н И Е № 459

гр.Перник, 10 Юни 2014 г. 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и седми май през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 314/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по повод жалба на И.И.М. и Б.К.И.,***, против отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на р.IV от ПОДМКВПМС, във връзка с възстановяване последици от природно бедствие от 22.V.2012 г.

По същество, жалбата се поддържа от оспорващите, искат отмяна на отказа, акцентира се върху занижената оценка от оценителната експертиза и че комисията не си свършила работата. С молба, към жалбата, жалбоподателите уточняват, че претендира сума в размер на 30 000 лева, а в с.з. заявяват, че къщата е негодна за обитаване.

Ответникът по жалбата - Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си пълномощник оспорва основателността на жалбата, предвид приложимостта нормата на чл. 29, ал. 3 от правилника. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с представените доказателства, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Видно от съдържанието на оспорваното решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.V.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целеви средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Довод в тази връзка е общата обжалваемост на административните актове по чл. 120, ал. 2 от КРБългария и наложена практика на КС и ВАС.

С молба от 29.V.2012 г. подадена, до кмета на община Перник, жалбоподателите поискали да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището. Към молбата са приложени изискуемите от Правилника документи.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка от лицензиран оценител и по конструктивна част, като в издадения от двамата специалисти протокол остойностяването на щетите по жилището е в размер на 23550 лева, както и конструктивно становище, че пораженията са направили сградата опасна за живеене и се препоръчва разрушаването ѝ.

Към писмо, с което е свикано заседание на МКВП е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево

финансиран, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на лица съгласно приложение № 2, с отделно изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 29, ал. 3 от Правилника, редакция от 2012. г.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013 г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 4385 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателите възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “няма връзка със земетресението”. За да се произнесе по искането, с което е сезиран, органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. Съдът приема, че оспорвания акт, в частта, засягаща жалбоподателя е постановен при съществени нарушения на административно производствените правила. Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписката и в случая не сочат, че “няма връзка със земетресението” така както е приела МКВП, без да има каквато и да било обосновка за това. Няма връзка между доказателствата по делото, особено приложените ставновици на експерти, определени по реда на ПОДМКВП. Следователно, несъответствието се изразява в невъзможността на административният орган да възмезди пострадали от природното бедствие за щети, които неизвестно защо са приети, като такива нямащи връзка с природното бедствие.

Поради това този отказ е незаконосъобразен - постановен е при съществено нарушение на процесуалното изискване решенията на изпълнителната власт да бъдат мотивирани, т.е. да съдържат кратко изложение на фактическите и правни основания за тяхното издаване. Правилото на чл. 30 ПОДМКВПМС/ДВ бр. 75/2012 г./ не може да изключи този принцип, защото правилникът е подзаконов нормативен акт и не само че не изключва, но дори трябва да бъде съобразен с по-висшия по степен нормативен акт, а когато му противоречи, съдът е длъжен да приложи по-висшия по степен нормативен акт. Затова правилото на чл. 30 ПОДМКВПМС/ДВ бр. 75/2012 г./ следва да се разбира като допълващо правилото на чл. 59, ал. 2 АПК за съдържанието на административните актове (решенията на органите на изпълнителната власт). Възприетите от МКВПМС критерии за определяне размера на възстановителната помощ, освен че не са съобразени с чл. 29, ал. 2 ПОДМКВПМС/ДВ бр. 75/2012 г./, не са съобразени и с постановените от нея решения през 2012 г., а това е нарушение на принципа за равенство - чл. 8, ал. 2 АПК, според който в пределите на оперативната самостоятелност, при еднакви условия, сходните случаи се третират еднакво. Така например, т. 23, б. "б" на решение № 5 от 08.06.2012 г. съдържа индивидуални решения за възстановителна помощ на поименно посочени лица в размери 37860 лв, 36820 лв, 24500 лв, 18930 лв и т.н. до 14730 лв. Решение № 8 от 27.08.2012 г. съдържа индивидуални решения за възстановителна помощ в размери 22356 лв, 18200 лв, 17670 лв. и т.н. до 12 хил.лв. В решение № 9 от 05.09.2012 г. има решения за възстановителна помощ в размери от 13 хил.лв. до 24662 лв. В т. 3 на решение № 10 от 20.09.2012 г. също има решения за възстановителна помощ в размери 15360 лв. и 25700 лв. и т.н. Пернишкият административен съд констатира тази липса на мотиви по отношение на нормативно установения критерий за размера на възстановителната помощ, и като взе предвид указанията на ВАС, заложи в константната практика по такива дела, виж р. 6633, а.д. 4036/14 на Шесто отделение, безусловно стига до извода, че следва да се отмени безмотивния отказ и преписката да се върне на МКВП за ново преразглеждане.

Предвид изложеното Административен съд Перник,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерския съвет да отпусне на И.И.М. и Б.К.И. *** възстановителна помощ от 23550 лв. до пълния размер на официално установените щети по жилището им.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерския съвет, която с мотивирано решение да реши въпроса по същество.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия: /П/